

תת"ע 6387/10/16 - מדינת ישראל נגד אלפרד טיב מרק

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 6387-16-10 מדינת ישראל נ' טיב מרק
תיק חיזוני: 90505430075

בפני כבוד הסגן נשיא יהושע צימרמן
ממשימה מדינת ישראל
נגד אלפרד טיב מרק
נאשמים

החלטה

לפני בקשה לביטול כתב האישום .

מבוא

1. כנגד המבוקש הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה של נהייה בנסיבות העולה על המהירות המותרת, בנגד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א- 1961 .
כתב האישום כנגד הנאשם מבוסס על צילום רכבו של הנאשם.
- 2.

טענות מצדדים

3. המבוקש טוען כי יש להוראות על ביטול האישום שכן המאשימה לא פעלה על פי הוראות סעיפים 239- 225א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשכ"א - 1961, ולא נשלחה לנאים הודהה על ביצוע העבירה בתוקף ארבעה חודשים ממועד ביצוע העבירה כנדרש.
4. לטענת המבוקש כדי להתבסס על חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד- 1974, על המאשימה להציג אישור רשות הדואר שיש בו ראייה מספקת לכך שכן נשלחה לנאים בדואר רשום הודהה על ביצוע העבירה. לטענתו, אמנם בחומר הראות קיימים "אישור משלוח דבר דואר רשום" אך לאור הפסיקה אין בכך בכך להוות ראייה מספקת המעידת על מסירה שכוללת את שם מקבל, תאריך המסירה, שם הדואר המוסר וכו'.
5. המבוקש טוען כי עתה לאחר חלוף זמן כה רב הנאשם לא יכול להתחקות אחר הנג'B' בעול.
6. המאשימה מתנגדת לבקשת וטוונת כי נשלחה למבקר בדבר ביצוע העבירה וזאת בתוקף פרק הזמן הנדרש בהתאם לחוק. לביסוס טענה זו הגישה המאשימה "אישור משלוח דבר דואר רשום" הנושא תאריך הדפסה 02.12.15 .

חובת ההודעה

- .7. כאמור לעיל עבירות התעבורה נשוא תיק זה מבוססת על צילום רכב.
- .8. אין חולק בדבר החובה לשלוח הודעה אודוט ביצוע העבירה, ואין חולק כי המועד לצורך שלוחה הודעה מוסדר בסעיפים 239א(ב) ו- 225א(1) לחוק סדר הדין הפלילי, והינו, במקרה שבפניו, 4 חודשים.
- .9. כפי שציין, ובצדק, הסגנו, מטרת החוקן בקביעת מועדים אלו, בעבירות המבוססת על צילום רכב, הינה לשם מתן אפשרות לנאים להתגונן באופן הרاوي. .... **שכן לאחר תקופה ממושכת קשה לבעל הרכב לשחרר את האירועים או לאתר מי נהג ברכב בעת ביצוע העבירה** (הצעת חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 37) (צילום רכב), התשס"ב - 2002, ה"ח 3165, 865).

אופן המשלוח

- .10. תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי קובעת את נטל ההוכחה בדבר שלוחה הודעה על ביצוע עבירה במועד, וקובעת חזקת מסירה, כדלקמן:
- "בעבירות תעבורה שעלייה חל סעיף 239א לחוק ....ראים את ההודעה על ביצוע העבירה, ...כאיו הומצאה כדי גם ללא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום شنשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את הודעה או את הזמנה מסיבות שאין תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקלן.** (ההדגשות שלי וצ.)

- .11. מהאמור לעיל עולה כי על המאשימה שלוח לנאים הודעה על ביצוע העבירה, "בדואר רשום" בתוך ארבעה חודשים מיום ביצוע העבירה.

- .12. היקף החובה המוטלת על המאשימה מתואר בדברי בית המשפט העליון בע"פ 6920/07 חסן נ' מדינת ישראל (פורסם ב公报, 04.09.07). - **"התקנה איננה דורשת בחינה מדויקת מה עלה בגורלו המשלוח וכי חלפו 15 ימים מיום יציאתו למען הנכוון בדואר רשום וכי המערער לא הרים את הנטול להראות כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאין תלויות בו. משקמה החזקה, יכול המערער לנשות ולסתור אותה בהליך העיקרי ....".** משכך השאלה הדורשה להכרעה היא האם הוכח כי המאשימה שלחה את הודעה בדבר העבירה כנדרש.

- .13. במקרה דנן, מעיון במסמכים שצורפו על ידי המאשימה עולה כי אין בידי המאשימה אישור מסירה אלא היא נסמכת על אישור הנושא כותרת "**אישור שלוח דבר דואר רשום**" שמתחתייה רשום "**דבר הדואר שפטטי רשומים להלן נתקבל לשלוח למשלו**". זאת כראיה לכך שהודעה בדבר העבירה נשלחה לנאים. האם יש באישור זה ראייה מספקת להחלטת חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי. לדידי התשובה לכך שלילית.

- .14. מאישור זה ניתן ללמד כי דבר הדואר "**נתקלן לשלוח בדואר רשום**". אמנם האישור כולל את שמו

של הנאשם, מענו, מספר הדוח ומספר הדואר הרשום, ואולם אין באישור אמיירה ברורה כי דבר הדואר נשלח אלא התייחסות לכך שדבר הדואר נתקל לשלוח, ובריו כי אין מדובר באוותה פעולה. דבר דואר יכול להתקבל בסניף הדואר ואולם לא לצאת את הסניף לשלוח לתעודתו. המחוקק פטר את המאשימה מהחובבה המקובלת לספק את הראה כי דבר הדואר הגיע לידי הנאשם או לערנו - קרי "אישור מסירה", המחוקק הסתפק בהטלה חובה "צנעה" בהרבה, ואולם המעת שיש לדרש הוא כי חובה זו תבוצע במלואה, וכי יהיה בפני בית המשפט מסמך המעיד כי דבר הדואר יצא את סניף הדואר לשלוח. לא לשוווא ציין בית המשפט העליון בע"פ 6920/07 בעניין חסן דלעיל "**מיום יציאתו למעט הנכון בדואר רשום**".

.15. בנוסף לכל האמור יש לציין כי אישור בתיק זה הופס ביום 02.12.15, ואף אם דבר הדואר נשלח לבסוף לתעודתו לא ניתן לדעת מהו המועד בו אותו דבר דואר נשלח לנמען ולא ברור על מה התבessa ב"כ המאשימה כאשר צינה בתגובהה כי הודעה נשלחה ביום 15.12.15 קרי; יומיים לאחר מועד הדפסת אישור.

.16.יטען הטוען כי להבדיל מהאמור בגוף האישור שם מצוין "נתקל לשלוח", כתורת האישור הינה "אשר שלוח דבר דואר רשום" דהיינו "שלוח" ולא רק "נתקל לשלוח". אמן אין מדובר בטענה מופרכת לחלוtin ואולם לכל הפתוחות קיימת סתירה בין כתורת האישור ותוכנו וכבר עמד על כך בית המשפט המחויז בתל אביב, בעפ"ת 11-03-49266 ארקיי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.06.09) באמרו: "... ובנוסף כאמור הכותרת הראשית של המסמך סותרת את האמור על פניה את האמור בכותרת המשנה לא ברור אם אישור על שלוח דבר רשום או אישור על כך שדבר הדואר נתקל לשלוח".

בנסיבות אלו, וככל שקייםת סתירה בין כתורת המסמך לתוכנו, על המאשימה מוטלת החובba להציג אישורים מהדואר המבקרים ומוכחים כי אכן דבר הדואר נשלח ליעדו ומהו מועד השלוחה.

לנוח האמור ובHUDER האישורים האמורים אני מקבל את הבקשה ומורה על ביטול כתוב האישום.

מצירות תשלח החלטה לצדים.

המועד הקבוע לדין מבוטל.

ניתנה היום, י"ח تمוז תשע"ז, 12 ביולי 2017, בהעדר הצדדים.